

Posudek vedoucí diplomové práce bc. Zuzany Pitterové obhajované na
KATaP v září 2016

“Osobnost tvůrce v díle”

Tato magisterská práce (70 str.+ 10 str. příloh) má tři části. První, nejpodrobnější (24 s.), je o diplomantčině podílu na taneční inscenaci VerTe Dance *Simulante Bande*, druhá (29 s.) představuje pod titulem *Další zkušenosti* různé typy autorství (rozhlasový dokument *Mráz kopřivu nespálí*, dále účast v projektu dokudramatu *Inventář bezmoci*, a zkušenosti z herecké propedeutiky: *Cesta životem*, *Tři sestry*, *Maryšina babička*), třetí část je rekapitulací objevených otázek a odpovědí. V příloze jsou kritiky a fotografie k “Simulantům”, mezinárodně oceněnému projektu, jehož hvězdou Zuzana Pitterová je.

Jako mnohé diplomky na DAMU je i tato reflexí studijních zkušeností, ale liší se od nich: co bývá samozřejmým východiskem (sebeuplatnění), je zde osobně naléhavou otázkou, ne však otázkou “deníčkovou”. Svě zkušenosti s procesem tvorby autorka věcně popisuje, hledá souhru svých možností, daností a osobních motivů s potřebami díla, a konfrontuje své postoje s výpověďmi účastníků téže práce. Svě i jejich postřehy vztahuje k významu konkrétních momentů tvorby, mapuje své i jejich záměry, způsoby realizace i reakce adresátů, praktické kontexty vzniku a působnosti díla pro tvůrce i pro diváky, důvody úspěchu či neúspěchu, neopomíná ani vlivy rádců, učitelů či mistrů. Otázky se postupně vyjasňují, když se k nim autorka vrací z různých stran.

Teoretizování studentů DAMU bývá často jen povinnou dřinou či ornamentem. Zde ale úvahy rostou z trefných popisů akcí a procesů, postřehy nejsou samoučelné a citace tu nejsou “trumfem”, ale poukazem na souvislosti, přihrávkou vlastních úvah, ba i nahrávkou na stručnou polemiku (např. Artaudovo kruté divadlo bez důsledků /?/ v realitě). K polemice s běžně přijímanými divadelnickými “pravdami” má autorka díky svým fyzickým danostem dost argumentů, její zkušenost je totiž - ať chce či nechce - skutečně jedinečná. Myslím, že tím – aspoň pro ty, kdo autorku znají - vzniká implicitní dialog s pojetím, které po jedinečnosti touží.

Tematický fokus umožnil autorce soustředit se na ty zkušenosti, v nichž je vidět “tvůrce při práci na díle”. Snažila se přitom zachytit jak rozdílné, tak společné rysy tvořivosti při práci na různých dílech. Vybrala si různé druhy autorství, různé profesní úkoly (tanečně-herecké vytvoření postavy, autorský dokument - zpracování životního příběhu jiné osoby, sociálně-divadelní projekt o bezmoci, herecká tvorba pod křídly

pedagogů sólová i souborová). V každém z nich hledá Zuzana odpovědi na své výchozí otázky, ale netlačí na pilu odbornosti, umožňuje nám sledovat různé aspekty vzniku díla v téměř dokumentaristickém podání.

Text se dobře čte, je přehledný, ucelený a má tah i proporce. Výpovědi partnerů tvorby doplňují výpovědi autorky a díky osobním rozdílným vnímání i posuzování těch kterých faktů posilují věrohodnost výsledné zprávy. Vzniká tak dynamický a plastický záznam líčené skutečnosti jako podklad pro upřesňování otázek.

Práce nemíní být díkuvzdáním naší katedře nebo analýzou jejich principů, ale při rekapitulaci otázek a hledání odpovědí autorka zjišťuje, že se jí podařilo rozvinout svou tvořivost díky dialogičnosti, která je zde základem studia (s. 56) a je možná jen díky důvěře a vzájemné pozornosti. Tato nepřímá výpověď o KATaP (např. kapitola Role a dialogické jednání) je vedlejším a o to cennějším výsledkem diplomantčiny snahy dobrat se odpovědi na otázky vztahu reality a fikce, osoby a herce, skutečnosti a tvorby, a zvyšuje dokumentární hodnotu práce věrným záznamem procesu učení jakožto zrání.

Od konzultací o otázkách, které jsou pro Zuzanou Pitterovou důležité, přes úvahy o možnostech jejich zkoumání až k úvahám o stylu a struktuře textu a tónu vyprávění se spolupráce s autorkou diplomové práce "Osobnost tvůrce v díle" rozvíjela v duchu zvoleného tématu. Měla jsem ze spolupráce radost. Zuzana se ptala, polemizovala, byla tématem zaujatá a stačil malý impuls, aby se pouštěla do prověřování nové stopy, otvírala se překvapujícím náhledům na „staré známé“ věci. Shromažďovala podklady důkladně, tvořivě a samostatně až do finise – na některé výpovědi čekala až na hranici termínu odevzdání práce.

Předložená magisterská práce je podle mne lidsky cenná a tematicky originální. Šťastně představuje rejstřík autorčiných nadání, její způsobilosti i jejích snů a vyhlídek do budoucnosti. Nalezené odpovědi pokládá za etapové a chystá se hledat dál.

Bez váhání doporučuji předloženou práci k obhajobě.

V Praze 22. září 2016

prof. PhDr. Jana Pilátová